

Aktualiosios Informacijos

Nr. 294 (768) III m...S T A D E.....

SVEIKI, SULAUKE Š V. K A L Ė D Ų !

Jonas Minelga

KALĖDŲ MINTYS

Kada varpai didingą šventą naktį
Paskelbia žemei džiugią žinią,
Giliu skundu širdis tuoj ima plakti:
Kur aš, kur ji - mana tėvynė?!..

Mes piemenys prie Kristaus lopšio klūpom,-
Maldaujam Jį - stebuklų laukiam,
O štai minia piktom širdim ir lūpom
Vos gimus, - Nukryžiuot Jį! - šaukia.

Triumfuoja Erodas pasaulio soste
Tarp budelių, tironų, Judų.
Tiesos vardu, jis kelia kraujo testą
Ir šėlsta, sąžinei atbudus.

O Kristus gimė varganam Betliejui,
Širdy uždegdams meilės ugnį.
Deja, minia - įtužę fariziejai,
O žemė - ašarų bedugnė.

Kada varpai sudrumščia šventą tylą
Ir "Glorija" dangus pragysta,
Gili malda pas Viešpatį pakyla:
-Mūs sąžinėj, širdy užgirk, o Kristau!..

Kaip kiekvienoje doroje šeimoje gali atsirasti netikusių vaikų,
taip ir vakarų kultūros tautų šeimoje, atsirado žmonių pradėjusių
eiti klaidingais keliais. XIX amžiuje tam tikra žmonių grupė paskel-
bė filosofiją, kuri vėliau rytų tautų perdirbime virto dialektinio
ir istoriniu materializmo "mokslu". Eidamos tuo mokslo keliu ir atme-
tęsios Dievą, tam tikros tautos nukrypo į barbariškumą. Atsirado

KALĖDOS

Prieš beveik du
tūkstančius metų gi-
mė Jėzus. Jo atėjimu
į pasaulį prasidėjo
krikščioniškoji era
ir padėtas pagrindas
vakarų kultūrai. Jė-
zaus paskelbtasai nau-
jas meilės mokslas
nustelbė ano meto eg-
zistuojančią romėnų-
graikų kultūrą, kuri
vėliau žlugo. Naujos
idėjos nesulaikomai
veržėsi per visą va-
karų Europą. Krikščio-
nybė ir susijusi su
ja vakarų kultūra sa-
vo triumfo žygį perkė-
lė į Naująjį pasaulį
ir į daugelį žemės
rutulio vietų. Betlie-
jaus žvaigždė, švietusi
aną šventąją naktį
nešė, neša ir per am-
žius neš palaimą vi-
soms toms tautoms, ku-
rios įsijungė į krik-
ščioniškųjų tautų šei-
mą. O ir mūsų tautą y-
ra laiminga galinti
išpažinti Dieviškąją
Meilės įstatymą ir
priklausyti vakarų
kultūrai.

bolševizmas ir nacizmas. Sutvirtėjęs neapykanta, keršta ir smurtą sėjas mokslas atnešė žmonijai daug nalaimei ir, reikia manyti, dar daug jų atneš. Vietoje Betliejaus žvaigždės – meilės simbolio danguje, sužvėrėję žmonės dabar garbina virš Kremliaus pakabintą kruviną komunistinę žvaigždę.

+ + +

Viena iš labiausiai nukentėjusių nuo šio kruvino ženklo smūgių tautų, yra mūsų tauta. Čia netenka suminėti visų mūsų kentėjimų: jos mūsų pačių dar ir dabar kenčiamos. Todėl šiandieną, kai iš naujo pakils Betliejaus žvaigždė, prisiminkime angelų giedotus žodžius: "Garbė Dievui aukštybėse ir ramybė geros valios žmonėms žemėje". Tikėkime, kad šis pranašavimas išsipildys, geroji žvaigždė nugalės savo kruvinąją konkurentę ir gražins mums mūsų pažadėtąją žemę.

L.P.

~~~~~

G R I Ž O...

Motiejus, tik įėjęs į kambarį, pajuto kažką negerai atsitikus. Simas stovėjo nusisukęs į langą, o Marijona paraudusiomis akimis paskubomis lygino staltiesę. Nejaukioje tyloje taksėjo laikrodys. Motiejus sustojo prie durų ir nežinojo ką daryti, kol Marijona pastūmė kėdę ir pusbalsiu pakvietė sėstis. Motiejus atsisėdo ir sudėjęs rankas ant kelių idūrė į abu akis. Bet nei vienas, nei antras nepratarė nė žodžio, kol Marijona neišlaikiusi užsikniaubė ant stalo ir pravirko.

– Kas gi čia dabar atsitiko? Bene susipykot? – Ramiai prašneko Motiejus ir ištraukęs iš kišenės tabokinę barkštelėjo pirštu į dangtelį. – Ko čia pyksimės, dėde, – Simas priėjo prie lovos ir atsisėdo. Tik, mat, moteriška. Kiek širdy pilna, tiek galvoje tuščia. Žmogus stengies, kaip geriau, o ji vis savaip.

– Neleisk, Simai, ir moters žodžio pro ausis. O kad Marijoną pravirkdei, tai negerai padarei. Ne kiek čia mums to džiaugsmo. Spės ir taip akeles praverkti. Kur bedėsi pats jaunas būdamas suvargusią Marijoną?

Motiejus bandė juokauti, bet Simas nunarėjęs akis baladojo kulnim lovos kraštą ir tylėjo. Motiejus pasisuko į Marijoną. Ši šluostėsi skarele akis ir stengėsi susivaldyti neverkusi.

– Mariuk, sakyk, kuom tas balamūtas tave įvirkdė? Sakyk, nebijok. Mes dviese vis jį ragan suriesim.

– Ach, dėde, nežinau jau nė kaip pasakyti. Net gėda darosi. Kiek čia tepagyvenom kartu, o jau palikti žada.

Motiejus nustebė. Abu dar nesenai tebuvo vedę ir tikrai gražiai sugyveno. Taigi, senis negalėjo suprasti, kad Simas, tas puikusias Simas, žadėjo ją mesti. Bet reikalas, matyt, buvo rimtas.

– Kaip tai palikti? Kur tave palikti? Sakyk, Mariuk.

– Nagi Kanadon išvažiuoti žada. O mane čia palikti. Pagelbėk, Motiejau, perkalbėti. Ką aš čia viena bedarysiu. Kur jis vienas dings. Kalbėk, Motiejau, gal tavęs paklausys. Man ir žodžių pritrūko. O ašarų neklausio.

Dabar tai Motiejus viską suprato. Suprato ir tai, kad čia tikrai nebejuokai.

– Kad tave pypkiai – nejučiomis keiktelėjo ir pasilenkė prie tabokinės. Ilgai suko cigaretę ir ilgai taikė į apkandžiotą medinį kandiklį, kad nė nepastebėjo, kaip Simas pasikėlė ir priėjo prie stalo.

– Matai, Motiejau, nebežinau nė pats ką daryti. Važiuoti juk vistiek reikės. Kam tad bedelsti? Abu kartu gal išvės, o gal ir ne. Per tuos kelis mėnesius gal gi nieko neatsitiks. O paskum atvažiuos Marijona. Ir tave atsikviesiu. Kiti jau dirba Kanadoje. Ir uždirba. O mes čia, kaip banda be šeimininko. Aš ir šiaip ir taip galvojau ir nusprendžiau. Važiuosiu, Motiejau. Visų mūsų labui – važiuosiu,

Motiejui taip neskanu burnoje pasidary, kad tik nesusilaikė nenusispiovęs. Motiejus buvo tolimas Marijonos giminė, suvedęs abu į porą ir kartu iš Lietuvos atbėgęs. Likęs į senatvę vienas prisirišo prie jaunųjų, kaip prie savo vaikų. Ir dabar, tik pagalvojęs, kad ta pora gali kad ir neilgam laikui išsiskirti, Motiejus išsigando. Tiek išsigando, kad ilgai negalėjo rasti, ką atsakyti. O abu laukė: Marijona – kad perkalbėti Simą, Simas – kad vyrišku, protingu žodžiu jį paremtų. O kaip daryti? Galva sako viena, o širdis net gelia, kad tik neišsiskirtų. Tik vieną kartą savo gyvenime Motiejus turėjo tokį pasirinkimą. Tada, kai prie jauno ir turtingo ūkininkaičio sukosi dvi merginos. Motiejui įkalbėjo turtingąją Mortą. Ir kaip dažnai jis galvėdavo nepaklausęs širdies balso. Bet gal dabar kitas dalykas? Motiejui net kaktą aprasojo nuo galvojimo. Dar prieš šventes... Prieš pačias Kalėdas, kai visi susirinkdavo savo šeimon ir tokiom nugiedrėjusiom širdim susėdavo prie kūčių stalo pakalbėti, pagiedoti, pamastyti. Negi šias Kalėdas reikėtų praleisti toli vieniems nuo kitų, niekam neverčiant, vien besivaikant tą pašaipų padarą – laimę?

Argi jau galutinai pasiryžai, Simai? Argi nejauti gaileščio širdy Marijonai?

– Kalbi, Motiejau, kaip vaikas. – Simo žodžiai buvo kieti ir eržlūs. – Negi vien širdim gyvename. Tam ir duotas žmogui protas, kad širdį suvaldytum.

– Taigi, aš ir sakau, ar ne bereikalo tas protas duotas. Netoli vienu protu tenueitum, Simai. Šuva, ir tas širdies ieško. O juk su žmonėmis gyveni. Neskubėk, Simai. Palauk bent Kalėdų.

– Praeis tos, ateis kitos. O žiopliui kasnio į dantis niekas neįbruks. Et, Motiejau, sakiau protingo žodžio sulauksiu, o čia tos pačios bobiškos aimanos. Be reikalo ir šnekėjai. Pasakiau, kad važiuosiu, tai ir važiuosiu.

Simas įpykęs atsikėlė ir išėjo lauk. Likęs Motiejus nuleido galvą ir susimąstė. O marijona užsikniaubusi tyliai kukčiojo.

Ir Simas išvažiavo. Išvažiavo drauge su keletą kitų jaunų vyrų pereinamos stovyklon. Iš ten vyks į laivus ir toliau tolyn. Tas tolyn Marijonai buvo pats šiurpiausias dalykas. Kai su Motiejum stovėjo prie sunkvežimio jai pasirodė, kad viskas lekia baisiu greičiu nuo jos tolyn, plėsdamas iš krūtinės širdį ir traukdamas orą. Tik, tik spėjo Motiejus pagauti už liemens. Sunkvežimis jau burzgė keliu, kai Marijona atgavo sąmonę ir Motiejaus lydima grįžo barakan.

Nuo tos valandos prasidėjo Marijonos Golgota. Iš pradžių lankėsi moterys viena už kitą girdamos Marijonai būsimą gyvenimą. Vėliau Motiejus kelias jų išprašė lauk ir tada niekas nebeateidavo. Tada prasidėdavo abu ištisas dienas, valandomis nė žodžio nepratardami ir veltui Motiejus bandydavo nukreipti Marijonos mintis kitur. Tiesą sakant, ir pačiam ne kiek linksmumo beliko.

Taip praslinko septynios ilgos savaitės dienos. Vieną gražų vidurdienį pro duris įgriuvo kuone uždusęs Motiejus.

– Mariuk, laiškas nuo Simo!

Vos nesusukusi Marijona metė skarą ant lovos ir abu puolė prie stalo. Simas rašė, kad dar neišvažiavę, turi daug visokių komisijų pereiti, bet tikisi prieš Kalėdas išvažiuoti. Siunčia sveikinimus ir prašo rašyti. Esą labai nuobodu.

– Motiejau, žiūrėk, atrašė, neužmiršo. Turbūt blogai jam ten. Ar nereikėtų ko nusiųsti? Gal šaliką, kojines numegauti? Šalta ten barakuose. – Marijona buvo tarsį atgimusi. Skruostai įraudo ir žodžiai veržėsi vienas po kito.

– Taigi, taigi, lašinukų koki puspaltį galėtum atrėžti – šyptelėjo Motiejus.

– Tu vis juokais. Žinai, vyriškui daugiau reikia. Pasispausiu truputį ir susiras. Atrašė Simukas. Motiejau, parašyk jam dar šį vakarą. Parašyk viską, gal dar apsigalvos.

Motiejus nieko nesakė. Kažką gudriai galvojo ir tyliai, tyliai šypsojosi, kad net Marijona nutilo.

Tą vakarą abu ilgai sėdėjo prie stalo, rašė ir braukė, tarėsi ir vėl rašė. Orytą Motiejus išnešė laišką paštan.

Dabar Marijona jau tik Simo laiškų begyveno. Mezgė ir valgė sėdėdama prie lango ir akis pradėjo raudonuoti nuo įtemto žiūrėjimo. Ir kai vieną dieną pamatė Motiejų ateinantį su baltu voku rankoje, nebeiškentė ir puolė pro duris.

- Ar nuo Simo?

- O nuo ko, Mariuk, jei ne nuo Simo.

Simas dėkojo už laišką ir rašė, kad jau labai nusibodęs tas triniojimas be darbo. Viskas labai ilgai trunka ir labai norėtų aplankyti, tik negalys nė minutei pasišalinti iš stovyklos. O prieš Kalėdas žada tikrai išvežti. Jam ir pačiam labai liūdna esą, bet juk jis ne vandravoti važiuojąs, tik geresnio gyvenimo abiem ieškąs. Tad tegul Mariukė taip labai nesikremtanti - ateisiančios vėl gražios dienos.

- Nieko tu Motiejau nepadarysi. Nepalauši jau jo-dejavo Marijona.

Bet Motiejus nieko nesakė ir tą vakarą abu vėl sėdėjo ir rašė. Rytą Motiejus išnešė laišką ir drauge nedidelį pakietėlį. Marijona vėl atsisėdo prie lango ir laukė Motiejaus su jo ramia, guodžiančia kalba.

Sulaukė dar vieno laiško ir dar vieno. Su kiekvienu laiškų ateidavo vis šiltesni žodžiai, o paskutiniame laiške net parašė, jei būtų žinojęs kokia ten netvarka, nė nebūtų važiuavęs. Bet dabar nebesą kas daryti.

Marijonos akys visai įdubo, o buvęs vilties žiburėlis išsiskleidė daugybė smulkių raukšlių paakiuose.

Tik Motiejus liko ramus ir nuslėpdamas šypsodamas, kai Marijona perdaug išileisdavo į aimanas. Kalėdos buvo jau už durų. Oras kvepėjo degančiom žvakėmis ir eglėšakiais. Tik Marijona jautėsi greičiau laidotuvių laukianti, kaip Kalėdų. Net Motiejus ėmė nuogąstauti, kad kokios nelaimės neištiktų. Kaip tyčia ir laiško iš Simo nebuvo.

- Kad tik nebūtų išvažiuavęs, Motiejau. Man taip neramu, kad nieko nerašo - Marijonos balsas buvo sklindinas ir sielvarto.

- Neišvažiuo, Mariuk, būk tikra, kad neišvažiuo. O kad nerašo, tai net gal geriau mudviem.

- Ką tu kalbi? Ar jau nė tiek man širdies nebeturi, - kuone supyko Marijona.

Kad būtų galėjusi, būtų kasdien Simui rašiusi, tiek paguodos suteikdavo jai tie rašinėjimai. Bet Motiejus vis sulaikydavo.

- Kam to, Mariuk? Tegul pagalvoja nors dabar, jei ankščiau negalvojo. - Neleido ir dabar rašyti. Marijona kito nebūtų paklausiusi, bet pažvelgusi geras, užuojautos pilnas Motiejaus akis nurimdavo ir sunikiai atsidusdavo.

O Kalėdos čia pat. Ir kokios Kalėdos: su sopama širdimi ir užvertomis akimis. Ak, Simai, Simai, kad tu bent dalį to suprastum, grįžtum ir gražintum sau ir kitiems džiaugsmą ir ramybę. Ar ne mūsų rankose gyvenimo džiaugsmas, ar ne patys jį sunaikiname beieškodami kažko, ko gal nė neverta ieškoti. Taip galvojo Motiejus kūčių išvakarėse, sėdėdamas pas liūdną ir suvytusią Marijoną. Tos kelios savaitės iš gražios, ryžtingos moters padarė sunykusį vaiką. Kituose kambariuose jau stovėjo ir kryžstavo vaikai. Stalai buvo nukloti blizgančiais popierėliais ir žaislais. Moterys trūsėsi aplink krėslus, o vyrai papsnojo kartų stovyklinio tabako dūmą ir visi jautė tą net šiose sąlygose neišvengiamą dvasios pakilimą. Tik čia, tame kambarėlyje buvo tylu ir gūdu.

Lauke šalo ir danguje suposi balti, sušalę debesėliai. Atrodė, kad visa gamta skamba: žemė, laukai, oras, debesėliai skambėjo, kaip daugybė mažyčių sidabro varpelių. Tokios būdavo Lietuvoje Kalėdų dienos. Motiejus žiūrėjo pro langą į tą puikų kalėdinį vaizdą, į bėgiojančias moteris ir ledų čiūžinėjančius vaikus ir pajuto nerimstą.

- Mariuk, eisiu ir parsinešiu eglutę. Vis linksmiau bus.

- Ką tu čia susigalvojai? Kam ji man bereikalinga?

- O man rodos, kad ji ir labai bus reikalinga. - Neatleido Motiejus. - Parnešiu ir tiek. Jei ne tau, tai sau. Kur gi praleisiu šventes, jei ne pas tėvą. Gal neišvarysid dėdės.

- Ką tu, Motiejau. Tu man kaip tėvas. Tik žinai, kokios mano šventės šimt. Nemiela nė eglutė, nė pati sau.

Bet Motiejus jau trepsnojo už durų. Išėjęs apsižvalgė, pritraukė į krūtine oro ir nušvitęs perbraukė ranka per ūsus. Ot, kad taip Simas dar kartu būtų. Sakytum, kad žmogus ir šuns būdoj gali laimingas būti. Kad tik visi krūvoj. Atsilenkęs pabandė nykščiu peilio ašmenys ir nukrypavo netoli baltuojančio eglyno link.

O Marijona liko viena troboje. Ir taip pasidarė jai nyku, taip tvanku viduje, o lauke buvo taip gražu, kad padėjo nerinį ir išėjo atsigalvinti lauk. Išėjusi, kaip ir Motiejus, patraukė šalto, gaivaus oro ir pajuto kūnu srovenant gyvybę.

Ir čia atsitiko netikėtas, nelauktas dalykas.

Toje vietoje, kur kelias pasuka stovyklon – vartų linkėjo žmogus. Ejo skubėdamas su kuprine ir ryšuliu po pažasčia.

Marijona kažko išėjusi stabtelėjo ties barakelio durimis ir žmogų pamatė tik tada, kai šis jau buvo kelią įpusėjęs. Valandėle atsidėjusi pažiūrėjo į ateinantį, paskum greit priėjo prie vartų, pakėlusį prie akių ranką dar pažiūrėjo ir pasileido puldama bėgti. Netoli stovyklos abu susitiko ir apsikabino.

– Simuk, balandėli, tu neišvažiavai!

– Ir nevažiuosiu, Mariuk. Nebegalėjau pakelti. Tavo teisybė. Tavo ir Motiejaus. Kad ne tie jūsų laiškai, kažin kaip dar būtų buvę. Dabar spjauti man į viską, kad tik su tavimi likčiau.

Abu susikabinę, neskubėdami grįžo stovyklon. Snigo.

Nuo miškelioėjo baltas Motiejus su apsnigta barzda ir egle ant pečių. Visai kaip Kalėdų Senelis. Ties Marijonos langu sustojo ir atrėmęs eglutę sienon ėmė žiūrėti ateinančius. Akyse žvilgėjo rasa, o lūpose skleidėsi plati, gera šypsena.

– Motiejau, Simas grįžo! Grįžo ir nebevažiuos – šaukė džiaugsmu švytėdama Marijona.

– O ko jam negrįžti? Pamatė svieto ir grįžo. Ar daug žmogui reikia? Reikia tik širdies paklaudyti ir viskas bus gerai.

Simas priėjo ir galvą nuleidęs sustojo.

– Tu nepyk, Motiejau, kada aš tada taip pasakiau, Aš nežinojau, kad taip yra. Atrodė keista, vaikiška, bet... Kalėdos juk vaikams ir yra užbaigė džiaugsmu trykstančiu balsu.

Ir tada prasidėjo K a l ė d o s.

X.Y.

POLITINĖS ŽINIOS

Robertson dėl Vokietijos padėties

Britų gubernatorius gen. Robertson kalbėjo Berlyne sajų ir vokiečių spaudos atstovams. Generolas pareiškė, kad jis nesąs kompetetingas spręsti dėl Londono konferencijos iširimo kaltės, tačiau padėtis Vokietijoje, susidariusi po konferencijos iširimo, reikalauja daryti tam tikrus žygius. Britai neatsižada minties dėl Vokietijos ūkinio vienalytiškumo, tačiau dabar yra priversti laikinai atstatyti tik vakarinę Vokietiją. Gen. Robertson jau tarėsi tais reikalais su gen. Clay (amerikiečių gub.). Jau dabar vyksta atstatymas, tik jį reikia dar paspartinti. Reikalinga valiutos reforma, ir ji nebūsianti kenksminga, jei tik bus įvesta vakarinėje Vokietijoje. Dėl gandų apie britų pasitraukimą iš Berlyno, generolas pasakė, kad joks nervų karo smūgis negalėsias įveikti britus. Jie liksią Berlyne ligi paskutiniųjų.

ITALIJOS tautinis susirinkimas 453 balsais už ir 62 prieš priėmė Italijos respublikos konstituciją. Ji numato dvijų rūmų sistemą: senatą iš 280 senatorių ir parlamentą iš 600 narių. Konstitucija įsigalins 1948 m. sausio m. 1 d.

– Bevinas dar kartą pakvietė rytų Europos tautas prisidėti prie Marshallio plano. Bevin nurodė į plačias galimybes, kurias planas teikia, ir pareiškė, kad durys esančios atdaros.

MIRTIES SPRENDIMAI LENKIJOS. Lenkijoje nuteisti 23 naciai-18 mirt. bausmė.

– Byloje prieš pagrindinę organizaciją Varšuvos teismas nuteisė 2 karininkus ir 1 moterį mirti. Buv. vertėja JAV-bių atstovybėje Varšuvoje Marinowska nuteista kalėti 15 metų.

P. direktorius W.H. Davies, ir 65DPACS įstaigos tarnautojai linki mūsų stovyklos gyventojams linksmų Kalėdų ir laimingų Naujųjų Metų. Taip pat dėkoja už 1947 metais parodytą bendgadarbiavimą ir linki DP geresnės ateities.

oooo0000oooo

Štai jau artinasi ketvirtosios Šv. Kalėdos, kurias švęsime toli nuo savo artimųjų, nė savo brangiosios Tėvynės mieloje pastogėse.

Ketvirtoji Išganytojo gimimo šventė mus randa tebevargstančius, tebe-kenčiančius ir tebeliūdintiems tremtyje. Betgi tos nežmoniškos sąlygos ir vargingas gyvenimas nepalaužia mūsų, o numylėtosios tėvynės ilgesys dar labiau sutvirtino mūsų dvasią ir pasiryžimą kentėti ir kovoti tol, kol pasaulyje išivysaus žmoniškumas ir ta artimo meilė, kurią skelbia Kristus. Tos kilnios šventės proga sveikiname mūsų mielus tautiečius ir linkime sukaupti visas likusias jėgas, kad išlaikytumėm tą didelį kantrybės bandymą ir nenustotimėm vilties. Daugiau pasitikėkime gimusio Išganytojo meile ir gerumu. Tikėkime, kad su Jo pagalba dar kartą mūsų Baltasis Žirgas ištrauks Lietuvą iš visų nelaimių ir vargų į šviesią ir gražią ateitį.

Štadės Stovyklos Lietuvių Tautinis Komitetas
ir Lyderis

oooo0000oooo

Stovyklos CCG Welfare (Gerovės) Skyr., Anglų Raudonam Kryžiui, Liet. Taut. K-tui, Lietuvių Raudonajam Kryžiui, Mokytojų Kursams,, Gimnazijos Ateit-kams-kėms, Cool. studentams bei pažįstamiems-moms suteikusiems man nepamirštamą visukeriopą paramą bei lankiusiems mane sunkioje ligoje linkiu nuotaikingų šv. Kalėdų ir sėkmingų naujų 1948 metų

Stade, miesto ligoninė.

Algirdas Čeplinskas

Mieliems broliams ir mieloms sesėms skautams-skautėms, Kalėdų švenčių proga, linkiu tikros skautiškos nuotaikos ir ryžtingai savo obalsiui: Dievui, tėvynei ir artimui-sutikti Naujuosius Metus.

Sk. v. vyr. Skilt. Algirdas Čeplinskas.

Kalėdų pirmą dieną pr. mokykla rengia viešą V A K A R A. Programa: J. Jankaus vaizdelis "Kalėdos be namų" (rež. Girdauskas), M. Liuberskio vedamo mažųjų choro dainos, tautiniai šokiai ir deklamacijos. Po programos šokiai. Gros vokiečių kapela. Įėjimas 2-5 RM. Bilietai gaunami Kalėdų pirmą d. nuo 9 val. pas p. Šmailį ir pirmą val. prieš programos pradžią prie įėjimo. Vaidinimas prasidės 19 val.

P A Š T A B A. Pr. mokyklos ir gimnazijos žemesnių 4 klasių mokiniams ta pati programa bus atlikta tą pačią dieną 14 val. Prašome visuomenę laikytis šios tvarkos. Vakare minėtimokiniai į salę nebus įleidžiami. Gimnazijos mokiniai, kurie nedalyvauja chore, įeidami moka 1 RM.

Pr. mokyklos tėvų K-tas ir mokytojai

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ĮVAIRIOS ŽINIOS. New-Yorke amerikiečiai suėmė 1 graikų ir 1 indų korespondentą kurie atstovavo savo komunistinius laikraščius prie JTautų.

- Persijos parlamento pirmininkui Hekmatui dar nepavyko sudaryti naują vyriausybę. Buvęs ministeris pirm. Soltane areštuotas, kad jis mėgino iš Persijos pabėgti. Amerikiečiai praneša, kad pasiųs į Persiją savo karinę misiją, kuri apmokys persų kariuomenę.

-Ruože tarp Koelno ir Wiesbadeno susidūrė 2 greitieji traukiniai. Lig šiol nustatyta, kad žuvo 36 žmonės ir apie 100 sužeista. Trys traukiniai padeda sužeistiesiems. Manoma, kad katastrofa įvyko vienam iš traukinio mašinistui nepastebėjus uždaryto samaforo.

-Panamos parlamentas atmetė JAV-bių pasiūlymą steigti amerikos kontinento saugumo sumetimais Panamos kanalo ruože 13 lėktuvų bazių. Panamos užs. reik. ministeris Rusenima atsistatydino.

-Anglijos komunistai teisinasi, kad nenorėjo prarasti jokių sabotажų. Tačiau jų atstovas žem. rūmuose reikalauja, kad atsistatydintų Bevinas, nes jis nemoka vesti užsienio politiką.

Leidžia Štadės Liet. Taut. Komitetas. Redaguoja L. Pilipavičius
Išsina kasdien, be šventadienių. Prenumeratos kaina RM 10